

Napels.

De *Gazette de France* berigt, dat men den 17 november te Parijs de tijding ontvangen heeft van het overlijden van Z. M. den Koning van Napels, *Frans I.* Dezelve was in 1777 geboren, en den 4 januarij 1825 tot de regering gekomen. Zijn oudste zoon, *Ferdinand Karol*, geboren den 12 januarij 1810, is terstond tot Koning uitgeroepen als *Ferdinand II.* De nieuwe Koning heeft onmiddellijk na zijne troonsbeklimming eene afkondiging aan zijne onderdanen gedaan, waarin onder andere het volgende voorkomt:

«Daar ik mij in de eerste plaats overtuigd houde, dat onze heilige katholieke godsdienst de hoofdbron is van het geluk van staten en volkeren, zal onze eerste en voorname zorg die zijn, om dezelve in onze staten te beschermen, en alle ter onzer beschikking staande middelen te bezigen, ten einde voor de stip-te nakoming van hare goddelijke voorschriften te waken.

»In de tweede plaats in aanmerking nemende, dat er geene geregelde maatschappij kan bestaan, zonder eene regtvaardige en onpartijdige regtsbedeeling; zoo zal dit het tweede voorwerp onzer ijverige zorgen zijn. Wij hegeren dat al onze regtbanken heiligdommen zijn, die nooit door kuiperij, door onregtvaardige begunstiging of door het gebruiken van aanzien des persoons, moeten ontheilgd worden.

»Eindelijk zal onze aandacht bijzonder gevestigd zijn op den tak der geldmiddelen; wij weten zeer wel dat er ten deze diepe wonden bestaan, die geheeld moeten worden, dat ons volk eenige verlichting verwacht der lasten, die ons de vroegere be-roeringen hebben berokkend. Wij hopen, met de goddelijke hulp aan deze behoefte te voldoen, en wij zijn bereid, om ons ter bereiking van dit doel, alle mogelijke opofferingen te ge-troosten.... »

Volgens de *Gazette* waren de napelsche renten, daags na het overlijden van Koning *Frans*, te Napels 3 ten honderd gezeten.

Engeland.

LONDEN, 18 November.

Donderdag ochtend 11. heeft een der hollandsche brikken een kanonschot gelost op een Engelsch schip, met name *lord Hawkesbury*, met ballast van Margate, met aanzegging dat men het-zelve niet zou toelaten om in Ostende binnen te loopen, daar men het schip anders zoude weg nemen en naar Vlissingen ophren-gen; desniettegenstaande liep het schip echter de haven binnen, en was bezig eene lading paarden in te nemen, daar ten gevolge dat er eene stevige koelte woei, de blokade-schepen zich in den loop van den dag van de kust hadden moeten verwijderen en de ruimte kiezen.

Duitschland.

FRANKFORT, 21 November.

Men vindt in eenige dagbladen den volgenden brief, dien Z. M. de Keizer van Rusland, den 18 september 1830, uit Zarskoë-Selo aan Z. M. den Koning der Franschen zou geschre-ven hebben: — «Ik heb uit handen van den generaal *Athalin* den brief ontvangen, waarmede hij belast was. Hoogst beklagenswaardige gebeurtenissen hebben U. M. in een schrikkelijk alternatief geplaatst. U. M. heeft zoodanig besluit genomen, als u alleen berekend scheen om Frankrijk voor grootere rampen te behoeden, en ik wil mij over drangredenen niet uitlaten, welke U. M. daarbij bestuurd hebben. Moge het der goddelijke Voorzienigheid behagen, de oogmerken van U. M. en hoogst-derzelve pogingen tot welzijn van het fransche volk te zegenen. In overeenstemming met mijne bondgenooten, beëam ik met welgevallen den wensch, door U. M. geuit, om vreedzame en vriendschappelijke betrekkingen met alle europische staten te onderhouden. Zoo lang de betrekkingen op de bestaande trak-taten gegrond zijn en op den vasten wil, om de bij dezelve plegtig erkende regten en verbindtenissen te handhaven, zal Europa daarin een waarborg vinden van den vrede, die zelfs voor Frankrijks rust zoo noodzakelijk is. Gemeenschap-pelijk met mijne bondgenooten daartoe geroepen, om met Frank-rijk, onder deszelfs nieuwe regering, die rustbevorderende be-trekkingen voort te zetten, zal ik, van mijne zijde, mij niet al-leen aan al de zorg toewijden, die zij vereischen, maar ook

steeds zulke gezindheden aan den dag leggen, als overeenstem-men met de gevoelens, welke U. M. aan mij heeft geopenbaard.»

— Volgens de jongste berigten uit Zwitserland, wordt daar tegenwoordig veel gesproken over het invoeren van nieuwe staatsregelingen.

België.

BRUSSEL, 19 November.

Donderdag is in het nationaal congres de beraadslaging over de onafhankelijkverklaring van België voortgezet. De heer *le Hon* heeft gezegd, dat na twee en een halve eeuw altijd de speelbal der diplomatie van al de Mogendheden geweest te zijn, België nu eindelijk deszelfs onafhankelijkheid als natie verkregen had. De heer *de Colles* heeft breed uitgeweid over de heiligheid der bel-gische zaak en gewild, dat men ronduit verklaren zou, wat men zijn wilde, en tevens wat men niet wilde worden. Of men de Belgen *rebellen* noemde, was hem vrij onverschillig, daar, vol-gens zijne wijze van zien, Europa geheel in opstand was of dit weldra zijn zou. Eindelijk is het voorstel van den heer *de Colles* met algemeene stemmen, zoo als wij in een vorig nummer me-degedeeld hebben, aangenomen en diensvolgens besloten, dat het congres eenparig de onafhankelijkheid van het belgische volk verklaart, behoudens de betrekkingen van Luxemburg met het duitsche bondgenootschap, zullende die verklaring bij een ma-nifest kenbaar gemaakt worden.

In de vergadering van het congres van vrijdag is door de cen-trale afdeling rapport gedaan over het voorstel van den heer *Rodenbach*, omtrent den aan te nemen regeringsvorm; hieruit bleek, dat hij de eerste, tweede, derde, zevende en tiende af-deelingen eene geringe minderheid zich voor het oprigten van eene republiek heeft verklaard en dat de leden der overige af-deelingen voor eene representatieve constitutionele monarchie heb-ben gestemd, voor welke wijze van bestuur de meerderheid van al de sectien zich verklaard heeft, weshalve de centrale af-deeling dien regeringsvorm eenparig voorstelde.

Omtrent het tweede voorstel van denzelfden heer *Rodenbach*, be-trekkelijk de uitsluiting van het huis van Nassau, is ook rapport van wege de centrale afdeling uitgebragt. In de 1° afdeling hebben de vijftien tegenwoordig zijnde leden allen vóór het aan-nemen van het voorstel gestemd en heeft slechts één verlangd, dat de woorden «ten eeuwigen dage» daaruit zouden geschrapt worden; in de 2° hebben van de zeventien leden vijftien zich daarvoor verklaard en twee eene verandering van redactie be-geerd; in de 3° hebben al de leden, veertien in getal, vóór gestemd en twee gewild het weglaten der bepaling, ten eeuwi-gen dage; in de 4° hebben van de dertien leden vier het voor-stel aangenomen, vier zich tegen de meergenoemde bepaling verklaard, twee die onnoodig gevonden, één heeft gevorderd, dat zij zou achtergelaten worden, en de twee overigen hebben haar als te voorbarig beschouwd; in de 5° heeft van de vijftien leden slechts één tegen het voorstel gestemd; in de 6° hebben zeven leden het voorstel goedgekeurd en zes, hoezeer zich te-gen het huis van Nassau verklarende, begrepen, dat men zich te veel overhaastte; in de 7° hebben twaalf leden vóór gestemd en vijf hunne stemmen voorbehouden; in de 8° hebben al de leden, vijftien sterk, vóór gestemd; in de 9° hebben negen le-den zich vóór het voorstel verklaard en eenige anderen hunne stemmen voorbehouden; in de 10° hebben van twintig leden twaalf gevraagd, dat de zaak uitgesteld werd, zeven het voor-stel aangenomen en één zijne stem voorbehouden. De meerderheid dus vóór de aanneming zijnde, heeft de centrale sectie voorgesteld om het voorstel aldus te proclameren: «Het natio-naal congres verklaart al de leden van het huis van Oranje-Nassau ten eeuwigen dage uitgesloten van alle bewind in België.»

Vervolgens is de discussie over *Rodenbach's* eerste voorstel, rakende den vorm van het gouvernement, geopend. De heeren *Palioty, Leclerc, Zoude, Nothomb, Destrievaux* en anderen heb-ben voor eene constitutionele, erfelijke en representatieve monar-chie gesproken. De heer *de Smet* heeft verklaard alleen daar-mede genoegen te zullen nemen, indien de natie het regt heeft den erfgenaam van den troon, na zijn achtste jaar, naar haren zin te doen opvoeden. De heer *Seron* heeft eene republiek ge-wild met een hoofd, door het congres te kiezen, voor niet lan-ger dan den tijd van tien jaren; ook de heeren *Goffint* en *Pir-son* hebben zich ten voordeele van eene republiek uitgelaten, waarna de vergadering tot zaterdag is gescheiden, daar er nog

zeventien leden waren ingeschreven, die over dit punt meenden te spreken.

— Het provisioneel bestuur heeft bepaald, dat de loterij van voorwerpen van nationale nijverheid, afkomstig van de tentoonstelling, die te Brussel heeft plaats gehad, voortgang zal hebben; doch dat daarvan uitgesloten zijn al de loten, die naar de noordelijke provincien gezonden en er verkocht zijn.

Nederlanden.

NIJMEGEN, 23 November.

Heden morgen, ten 8 ure, kwamen, op daartoe bekomen bevel, de 1 en 4 kompagnien van het mobiele bataillon geldersche schutterij, onder bevel der heeren kapiteins *Most* en *Troost* de 1 geheel en de 4 kompagnie voor een gedeelte uit Nijmegenaren te zamengesteld, op dezer stads markt te zamen om naar de vesting Grave te marcheren. Na het gehouden appel werden zij in slagorde geschaard en vervolgens tot eenen kring geformeerd, in welke zich, behalve de Hoog Ed. Gestr. Heeren generaal-majoor *George* opperbevelhebber dezer vesting en generaal-majoor *Dolleman*, plaats-kommandant dezer stad, het stedelijk bestuur en vele hoofd-officieren begeven hadden.

— Gister avond kwam alhier aan de derde en vijfde kompagnien van het bataillon geldersche mobiele schutterij, bestaande uit zutphensche, harderwijsche en nijkersche, komende van Grave, om alhier voortaan garnizoen te houden, terwijl deze kompagnien hebben plaats gemaakt voor de eerste en vierde kompagnien, welke heden morgen derwaarts zijn op marsch gegaan.

— Laatstleden zondag is op het alleronverwachtst alhier terug gekomen de weledele gestr. heer luitenant-kolonel *Sheerer*, directeur van de tweede artillerie directie, die, met eene zending naar Venlo belast zijnde, bij gelegenheid van het veroveren der stad gevankelijk naar Brussel werd gevoerd. Na aldaar gedurende drie dagen, in de Petits-Carmes gevangen gezeten te hebben, is zijn weledele gestr., duitscher zijnde, onvoorwaardelijk ontslagen.

— Heden morgen zijn voor deze stad aangekomen twee kannonnerbooten en twee barkassen, onder bevel van den kapitein luitenant der zee *Scheidius*. Ook vernemen wij, dat er kannonnerbooten op de rivier de Maas, voor Grave verwacht worden.

's HERTOGENBOSCH, 26 November.

Uit 's Gravenhage wordt, onder dagteekening van den 24 dezer, gemeld: — Men verneemt, dat Zijne Majesteit de Koning tot den wapenstilstand met België is toetreden. De troepen zullen aan beide kanten de posities behouden, die zij op den 21 in bezit hadden; heden nacht zijn de noodige orders deswege aan de onderscheidene bevelhebbers van het departement van oorlog afgezonden; men leest desaangaande het navolgende in de *Staats-Courant* van gisteren:

• Naar aanleiding van eene nadere conferentie, gehouden te Londen, den 17 dezer, tusschen de gevolmagtigden van Engeland, Frankrijk, de Nederlanden, Oostenrijk, Pruisen en Rusland, en de, ten gevolge daarvan, aan den Koning gedane voorstellen, heeft het Zijne Majesteit goedgegacht, bevelen te doen geven aan de bevelhebbers van hoogstdezelfs land- en zee-magt, om alle aanvallende vijandelikheden te staken. •

— Men weet nog niet of het nationaal congres tot deze nadere voorstellen is toetreden.

— De eerste kamer der staten-generaal heeft het ontwerp van wet van den 22 november jl., tot eene betaling by wege van leening, in evenredigheid der directe belastingen en tot het doorstellen van schatkistbiljetten aangenomen; de *Staats-Courant* deelt deze wet mede, ten gevolge van welke de minister van financiën de volgende aanschrijving aan de heeren gouverneurs der noordelijke provincien gedaan heeft.

's Gravenhage, 23 november 1830.

Bij het 11 artikel der wet van den 22 dezer maand (*Staatsblad* n° 81), tot eene betaling, bij wege van leening, in evenredigheid van de directe belastingen, is bepaald, dat het bij den eersten termijn van betaling aan de zoodanigen wier aanslag voor de leening, niet meerder dan f 30 bedraagt, zal vrijstaan derzelver aanslag, tegen afstand van de recepissen aan de schatkist, te kwijten door voldoening van een vyfde deel of twintig ten honderd van dien aanslag.

Minvermogenden zullen door dit middel ontslagen worden van de noozakelijkheid, om de recepissen der leening ten gelde te maken, doch de behoeften van de schatkist hebben niet toegelaten, aan dat middel meerdere uitgebreidheid te geven, en echter zullen velen, die meerder dan f 30 te betalen hebben,

zich in het geval bevinden, om hunne recepissen te moeten afstaan.

Zoodanige afstand tot de wezenlijke waarde, in verband tot den heursprijs te bevorderen, kan zeer nuttig zijn, om de invordering van het verschuldigde gemakkelijk te maken en den geheelen maatregel tot minder bezwaar der ingezetenen te doen verstreken: hebbende Zijne Majesteit mij alzoo den last gegeven, om de aandacht van de heeren gouverneurs daarop te vestigen.

Sommige ingezetenen toch minder bekend zijnde met de waarde der aan hen uitgereikt wordende recepissen, zouden het slagtoffer kunnen worden van hen, welke, op die onkunde speculerende, zouden trachten zich deze papieren voor te lage prijzen door aankoop toe te eigenen; en wel bijzonder de landlieden zullen zich in dit geval kunnen bevinden, wanneer zij niet worden te regt gewezen, en er geene gelegenheid daargesteld wordt, om er de wezenlijke waarde voor te bedingen.

De welwillende medewerking van vermogende ingezetenen, van associaties tot dat einde te vormen, het tijdelijk gebruik maken van gemeente-kassen en andere hulpmiddelen, welke plaatselijk aanwezig kunnen zijn, zouden misbruiken kunnen tegengaan, welke zoo schadelijk voor vele ingezetenen kunnen worden; en ik heb derhalve de eer u hoog edel gestr. te verzoeken, om wel de meest gepaste maatregelen te nemen, om het aankopen der recepissen van leening aan te moedigen en door de plaatselijke besturen te doen aanmoedigen, ten einde alzoo eenen wezenlijken dienst te bewijzen zoo wel aan hunne ingezetenen als aan de regering, en met minder bezwaar de algemeene uitvoering te helpen verzekeren van verordeningen, welke bij de tegenwoordige omstandigheden zoo belangrijk zijn.

De minister van financiën,

VAN TETS VAN GOUDRIAAN.

— Bij koninklijk besluit van den 21 november, is tot lid der commissie van onderwijs en schoolopziener in het vierde district van de provincie Noord-Brabant, in plaats van wijlen den heer *A. A. van Velthoven*, benoemd, de heer *m. G. F. Schiefbaan*, regter in de regtbank van eersten aanleg te Eindhoven.

— Bij een besluit van den volgenden dag is de staatscommissie, volgens dat van den 1 oktober ingesteld, om de wettelijke bepalingen te ontwerpen, die tot het daarstellen van veranderingen in de grondwet en in de bestaande betrekkingen tusschen de twee groote afdelingen van het rijk noodig zouden zijn, — en welke commissie, hare taak had voleindigd — eervol ontslagen, onder betuiging van Zijner Majesteits bijzondere tevredenheid en dank wegens de goede en ijverige diensten door dezelve in dezen aan den lande bewezen.

— Bij koninklijk besluit van den 17 dezer is de heer *Tannenbergh*, onderdaan van Z. M. den Keizer aller Russen, erkend en toegelaten als hoogstdezelfs vice-consul in Noord-Holland.

— Bij een koninklijk besluit van den 19 dezer is tot tweeden directeur bij de koninklijke akademie van beeldende kunsten te Amsterdam, in plaats van den heer *J. A. Daiwaillo*, eervol ontslagen, benoemd de heer *J. A. Kruseman Jansz.*, wonende aldaar.

— De processen-verbaal der afdelingen van de tweede kamer der staten-generaal, over het voorstel van den heer *Warin*, omtrent een aan Z. M. aan te bieden adres, over de ministeriële verantwoordelijkheid, zijn aan de leden rondgedeeld. Daaruit blijkt, dat de meerderheid van al de afdelingen het voorstel van den heer *Warin*, hoewel met het begiusel instemmende, ontijdig hebben geoordeeld, aangemerkt de grondwet spoedig zal worden herzien en alsdan dat punt mede in overweging zal worden genomen. Enkele leden hebben zich over het voorstel niet verklaard, omdat zij het beschouwden te zijn duister en onbepaald. Intusschen had de heer *Warin* aan den president van de tweede afdeling, waarvan hij lid is, bij missive kennis gegeven, dat hij bij de deliberaties niet tegenwoordig zou wezen, ten einde door zijne afwezigheid eene meerdere vrijheid daaraan te geven.

Ook zijn thans de processen-verbaal der afdelingen, betrekkelijk het ontwerp van wet tot eene ligting van de nationale militie, gedrukt en aan de leden rondgedeeld. Daaruit blijkt, dat onderscheiden leden van gevoelen zijn, dat de vervroeging der ligting van 1831, bij art 5 van dit ontwerp voorgesteld, niet is overeen te brengen met art. 207 der grondwet. Hierop is van gouvernementswege in eene gedrukte memorie geantwoord, dat de voorgestelde wet slechts alleen de inschrijving vervroegt, en de regering alzoo de volle overtuiging blijft behouden, dat de bedoelde bepaling geen zweem van afwijking der grondwet in zich bevat.

Wijders wordt in bovengemelde memorie gezegd, dat de vrijstelling, uit hoofde van buitenlandsche zeevaart (art. 94 ~~aa~~ der wet van 8 januarij 1817), in de tegenwoordige omstandigheden niet van den dienst ontslaat; maar degenen, die in de termen daarvan vallen, zullen, op de afzonderlijke lijsten, bij het aangehaald artikel vermeld, worden gebragt, om, dadelijk na bestelde vrede en rust, te kunnen worden ontslagen.

— Gisteren is de tweede kamer der staten-generaal vergaderd geweest.

— Z. K. H. de prins van Oranje wordt binnen eenige dagen uit Londen te 's Hage terug verwacht.

— Volgens zeer juiste opgaven, bevinden er zich thans 12,700 schutters in de verschillende vestingen van den staat, of wel bij het leger te velde. Het getal der overige vrijwilligers is minder naauwkeurig bekend.

— Sommige dagbladen hebben onder zoo vele andere leugens van den dag medegedeeld, dat niet minder dan 7000 Zwitsers in nederlandschen dienst zouden aangenomen en naar 's Hertogenbosch in aanmarsch zijn. Wij kunnen deze berigten stellig tegenspreken.

— Bij besluit van den 9 oktober heeft het provisioneel gouvernement te Brussel aan de jongelingen, die in de jaren 1807 tot 1811 geboren zijn, en die nalatend zijn gebleven voor de nationale militie te loten of niet zijn opgekomen, volkomen kwijtschelding verleend, onder voorwaarden van zich ten spoedigste aan te geven om hunne dienstjaren uit te dienen.

— De heeren *Triest*, kanunnik, *de Smet-Rossart*, *Karel Surmont*, *E. d'Hane* en *J. Polliy* zijn tot leden benoemd van de commissie van administratie over de gevangenhuizen te Gent, alsmede de heeren *Helias d'Huddigem*, tot ondervoorzitter, en van *Bosterhout* tot tesorier van dezelfde commissie.

— De heer *Warin*, advocaat, is tot griffier der staten van de provincie Luik benoemd, in plaats van den heer *Brandis*.

— Door het provisioneel gouvernement is bepaald, dat aan de hoofdofficieren, die in België krijgsgevangen zijn gemaakt, eene toelaag van duizend gulden in het jaar zal worden uitbetaald. — Alsmede dat de pensioenen en de soldijen van non-activiteit, die door het nederlandsch gouvernement aan de militairen, die niet meer kunnen dienen, zijn toegekend; zoo als ook de pensioenen van weduwen en weesen provisioneel op den ouden voet zullen worden uitbetaald.

— De generaal *Daine* heeft, als opper-generaal van de armée der maas, de beide volgende proclamatiën uitgevaardigd:

EERSTE PROCLAMATIE.

« Aan de dapperen bewoners van Venlo!

« Ook gij hebt u door uwen dapperen strijd tegen den aanval van gisteren bij het vaderland verdienstelijk gemaakt, en hebt tot de overwinning over uwe onderdrukkers bijgedragen. Een pligt blijft u nog te vervullen overig: die der menschevriendheid. Moge dit volk, onverwinnelijk in den strijd, zich grootmoedig na de overwinning betoonen, en hulpvaardig voor de gewonde vijanden zijn, die ik tot op derzelve herstel onder uwe bescherming achter laat. Ontvang de uitdrukking mijns danks! *Leve de Belyen! Leve de Vryheid!* »

TWEDE PROCLAMATIE.

« Onderrigt, dat de opper-bevelhebber der vesting Maastricht, tegen alle regt der volkeren, de soldaten zijner bezetting in andere uniformen, dan zij gewoonlijk dragen, kleden wil, en zulks met oogmerk, om zijnen vijand te misleiden, verklaar ik, dat elk tot het hollandsche leger behorende militair, zonder onderscheid van rang, gelijk mede elk, die van verstandhouding met hetzelfde overtuigd, in eene kiel of andere kleeding, waardoor hij zich onkenbaar maken wilde, gevangen genomen wordt, als spion aangezien en binnen 24 uren doodgeschoten zal worden. »

— De heer *d'Osy*, lid van het belgisch congres, is een Hollander van geboorte, agent der nederlandsche bank en rijkskasier voor de provincie Antwerpen.

— De *Observateur du Hainaut* merkt aan, dat op het oogenblik dat men op het punt is, om de scheiding tusschen Holland en België te bevestigen, men er op behoort bedacht te zijn, de grensscheiding wederom terug te brengen in den zelfden stand als waarin dezelve tijdens het traktaat van 30 mei 1814 was.

Hij herinnert daarbij het groot belang dat er België bij heeft, om in bezit te blijven van den linker oever der Schelde, en be-roept zich ten dien aanzien op den vrede van Munster.

Het zuidelijke gedeelte der tegenwoordige provincie van Zeeland, zegt voormeld dagblad, bestaande uit de steden van Sluis in Vlaanderen, Aardenburg en Oostenburg, het eiland Katzand, Yzendijk, het Sas van Gend, Hulst, Axel, Biervliet en derzelve jurisdictien, behoorden tot 1794, krachtens den vrede van Munster, aan de vereenigde provincien. Na de verovering van Holland door de legerheuden der fransche republiek in 1794, werd dit land, bij het in 's Gravenhage op de 27 floreal van het 3de jaar gesloten traktaat, aan Frankrijk afgestaan. Naderhand bij de vereeniging van België met Frankrijk, werd dit grond-

gebied in het departement de l'Escaut ingelijft, waarvan het een arrondissement uitmaakte. Deszelfs grensscheidingen werden bij de acte van overeenkomst van den 4 fructidor van het 3de jaar vastgesteld, en bij de vereenigingswet der 9 departementen van België van den 9 vendimaire van het 4de jaar, als zoodanig bevestigd.

Dezen staat van zaken, bij de vredenstraktaten van Campo-Formio en Luneville, door de naburige mogendheden aanerkend, bleef onveranderd voortduren tot in 1814, zoo dat de geheele linkeroever van de Wester-Schelde, op dat tijdstip aan België toebehoorde.

De schrijver acht het onnoodig te betoogen, dat de vereeniging van België met Holland, aan laatstgemeld land volstrekt geen aanspraak heeft gegeven op het onderbavige grondgebied.

Daar nu België deszelfs grondgebied weder terug moet nemen, wil gezegd dagblad, dat zulks plaats hebbe zoodanig als dit grondgebied in 1814 bestond, en hetzelfde dien ten gevolge regt op den geheelen linkeroever der Schelde heeft.

— In Holland, gelooft menig een, zal men gertust kunnen wezen, indien men van België afgescheiden is. Geenszins. — Misschien is er niet één land, waar de theorie, welke menigvuldige onheilen heeft gewrocht, zóó algemeen als juist in Holland aangenomen is. De deugden en ook de gebreken van het nationaal karakter, daarbij de ingenomenheid tegen de Belgen, hebben tot nu toe voor de gevolgen behoed. Het is al te waar, dat wezenlijke eendragt, waartoe overeenstemming van gevoel en vastheid van beginsels wordt vereischt, in geringe mate aangetroffen wordt. Eensgezindheid komt nu voort uit gemeenschappelijke haat en gemeenschappelijk gevaar. Zoodra die heillooze band weggenomen wordt, moet er tweespalt ontstaan en Holland zeer gemakkelijk door den stroom worden medegesleept. *(Nederlandsche Gedachten.)*

— De kabinetten schijnen in eene verschrikkelijke onzekerheid te verkeeren. Waaraan moet dit dubbelzinnig dralen worden toegeschreven, en dat men zich niet onderling openhartig rekenschap geeft, van eenen toestand, die zoo wel met alle oude grondbeginselen als met alle oude gebruiken strijdig is. De lessen der voorledenheid, kunnen tegenwoordig niet meer dadelijk toegepast worden, wanneer de alhoewel late, maar desniettemin zekere gevolgen der algemeene werkzaamheid der gemoederen, eindelijk tot stand zullen komen. Het ware eene onbedrevenheid, wanneer men de menschelijke samenlevingen die in het bezit der drukpers zijn, op dezelfde wijze wilde behandelen, als men de menschelijke samenlevingen behandelde die geene drukpers hadden: dit zijn twee geheel verschillende werelden. Dan, deze hervorming schijnt buiten weten der gewone staatsmannen ten uitvoer gebracht te zijn en wanneer hunne verblindheid lang aanhield, zoude zij hem wel eens duur kunnen te staan komen. De grootste misgrepen zijn er aan toe te schrijven, wanneer men ondanks de onherroepelijke verandering der zaken, niet dan schoorvoetende tot de verandering der regels van zijn gedrag besluiten kan.

De kabinetten moeten zich overtuigen, dat de magt der staande legers zeer twijfelachtig is, dat de vijandelijke coalitiën onuitvoerbaar worden, en alle begoocheling en verblindung verjaagd is, dat met één woord het gezond volks-verstand, voortaan de hoogste magt in Europa zal uitoefenen.

— Wij meenen verstaan te hebben, dat, niet lang geleden, een algemeen geacht staatsman geweigerd zou hebben, zich met zekere portefeuille te belasten, omdat hij, zoo lang er geene regterlijke verantwoordelijkheid aangenomen was, in de schoenen van zijnen voorganger zou moeten treden; terwijl hij, indien de verantwoordelijkheid gevestigd was, alleen voor zijne eigene handelingen aansprakelijk zou zijn.

Menschelijke krachten, hoe groot ook, zijn eindig, geen Koning is of alwetend, of alvermogen, of onfeilbaar; met het meest opgeklaard verstand, met het standvastigst karakter, met de meest rusteloze werkzaamheid, met de edelste bedoelingen, heeft hij de hulp van anderen noodig, hij moet veel aan anderen overlaten, en laat inderdaad veel aan anderen over, ook dan, als hij waant alles zelf gedaan te hebben; zal hij nu hiertoe door den aard der zaak genoodzaakt zijn, en toch de zedelijke aansprakelijkheid voor alle handelingen van het bewind op zich nemen, door zijne ministers alleen als dienaren of liever als werktuigen te doen voorkomen, die zelve geenerlei zelfstandig gezag kunnen uitoefenen, en alleen de uitvoerders zijn van zijne bevelen? Dat stelsel op den duur vol te houden, zou inderdaad van 's Konings zijde onstaatkundig wezen. Konden wij derhalve de voorloopige daarstelling van een verantwoordelijk ministerie, in afwachting, dat daarmede overeenkomstige bepalingen in de nieuwe grondwet werden opgenomen, van 's Konings zijde te gemoet zien, wij zouden gereed zijn, dezelve als een weldadig geschenk uit zijne handen te ontvangen.

(Noord Star.)

— In de fransche dagbladen vindt men eene opgave van de krijgslieden, die sedert de maand juli, maandelijks uit Algiers naar Frankrijk terug gekeerd zijn.

Dit getal zoude bedragen hebben:
 In juli 1,225 zieken of gekweten, 91 gezonden.
 In augustus 2,211 zieken of gekweten, 91 gezonden.
 In september 1,249 zieken of gekweten, 293 gezonden.
 In november 3,889 gezonden, zoodat het leger in Afrika tot den 8 november, met 11,069 man, die naar Frankrijk terug gekeerd waren, zoude verminderd zijn.
 Bovendien bevonden zich nog een duizendtal gekwetsten en zieken te Mahoun, te Algiers, terwijl het getal dergenen, die gedurende den veldtocht gesneuveld of aan ziekte overleden zijn, op 4,000 begroot wordt, zoodat de geheele sterkte van het algerijnsche leger thans niet veel meer zoude bedragen, dan 15,000 man.

Wij deelen hier de lijkrede vertaald mede, welke door den graaf de Robiano, op het graf van den graaf Frederik de Merode is uitgesproken:

«Eene algemeene droefheid brengt ons bijeen. Alle belgische familien achten zich getroffen door den dood van den graaf Frederik de Merode.

»De graaf Frederik verliet, als het meest verkleefde voorbeeld van vaderlandsliefde, en zóó eenvoudig in zijne heldhaftigheid, dat hij zich verwonderde, dat de opoffering van den luisterrijksten en gelukkigsten staat, hem lofuitingen konde bezorgen, de bekoorlijkheden van Parijs en koos op onze bureaux den arbeid, dien hij meende voor het vaderland de nuttigste te zijn, en niet de schitterendste.

»Doch daar weldra het gekletter der wapenen zijne vurige ziel opriep, begaf hij zich moedig in het midden der gevechten; mijn leven, antwoordde hij aan hun, welke zich bevljigden, om hem te wederhouden, mijn leven is niet dierbaarder dan het uwe. Hij snelde naar de overwinning, hij vond de overwinning en den dood.

»Deze dood ten minste, zal voor zijn vaderland niet verloren zijn. Dit welsprekend graf, hetwelk bijna onder het geschut van den vijand geplaatst is, herinnert ons aan een groot voorbeeld, en noodigt ons uit, ik zal niet zeggen tot wraak, maar tot de krachtadigste verdediging onzer zaak en tot den standvastigsten afschrik van datgene, hetwelk ons zulke edele slagtoffers gekost heeft.

»Krijgslieden, strijdgenooten van Frederik, uwe ongeduldige zwaarden hebben wonderen daargesteld, hij bewonderde dezelve en tot aan zijne laatste oogenblikken deed hij onderzoek naar de roemrijke daden zijner wapenbroeders; gij zult zijne verwachting overtreffen gelijk gij de onze zijt voortuitgegaan. Uwe degens in de schede gestoken zijnde, zullen, zoo als ik hoop, de erkenning eener vrijheid medevoeren, welke niets aan een land kan ontnemen, waarvan ieder burger een verdediger is. Als vriend van den jeugdigen held, dien wij hetrennen, beloofde ik mij met hem lange jaren van geluk in ons vaderland. Van al die hoop schiet mij niets anders over, dan een graf... Een afsterven als dit, is genoeg voor uwe vermaardheid, beminnelijke en moedige Frederik, maar zouden alle palmtakken der overwinning uwe troosteloze familie en uwe in rouw gedompelde vrienden kunnen heletten, om hunne tranen te vermengen onder de toetjuchingen dier dapperen, welke u met een laatste vaarwel begroeten. Gij zult voor eene betere wereld leven, gij zult leven op de edelste bladzijden van onze geschiedenis. Maar vooral zal uw aandenken en uw voorbeeld altoos diegenen vergezellen, welke uwe zoo zeer volmaakte ziel gekend hebben, hem vooral, die deze treurige woorden, nog zoo digt bij u, uitspreekt.

»Gewijde aarde, die eenen martelaar der vrijheid bedekt, wees voor eenwig bevrijd van de onzuivere stappen der bedriegerijen en misleiding. Dat er een nationaal gedenkteeken worde opgericht en herinnere aan de opregtheid van de zaak en insgelijks aan de opregtheid van derzelver edelen verdediger.»

STAM DER MERODES IN BELGIE.

De MERODES, markiezen van Westerloo, stammen af van Petrus Berengar, derde zoon van Raimond Berengar, Koning van Arragon, graaf van Barcelona, en de Koningin Petronella. Deze jonge prins begaf zich, na de kerkvergadering van Vezelay, onder het getal der kruisvaarders en was een der eerste onder degenen, die Lodewyk VII, Koning van Frankrijk op deszelfs reis naar Jeruzalem vergezelden. Petrus Berengar, bloedverwant der Koningin Eleonora, gemalin van Lodewyk VII en dochter van Willem X, hertog van Guyenne en graaf van Poitou, gaf zoo veel bewijzen van dapperheid, dat de Koning, na zijne terugkomst, hem met de uitstekendste posten in zijn leger bekleedde. Dewijl de Koningin Eleonora in het jaar 1153 niet gekozen werd, zoo verliet Berengar den franschen dienst, en begaf zich naar Duitschland, alwaar hij zich met Adelheid von Roode, dochter en erfgename van Hugo baron von Roode, in den echt begaf. Werner, hun zoon, huwde Ralcaina van Limburg, en voerde het wa-

pen van Arragon, hetwelk zijne nakomelingen tot op den huidige dag behouden hebben. Door eene naamsbekorting noemde men hem Mehr de Roode, waaruit de naam Merode ontstond, welke thans dit geslacht draagt. Werner II trouwde in het jaar 1233 met Geertruida van Arenberg. Men vindt hem in het jaar 1269 onder de beschermers van de keulsche republiek, welke toen uit de graven van Gelder, Gulik, Berg en Katzenellenbogen bestonden. Eenige afstammelingen van Werner werden door Keizer Maximiliaan I en diens zoon, aartsbischop Philippus, naar de Nederlanden getrokken. Behalve de tak van de rijksgraven, bestaan er ook nog andere, als b. v. die van den markies van Daynze, die met Eleonora Charlotte, dochter van den paltsgraaf de Neufville, generaal bij de hollandsche armée, in het huwelijk trad, en de tak van den markies van Treslong, die eene prinses van Arenberg huwde.

LETTERKUNDIGE AANKONDIGING.

» Bij A. P. VAN LANGENHUYSEN, Boek- en Steendrukker, te 's Gravenhage, is van de pers gekomen:
 GEMEENZAME BRIEVEN, OVER DE GE-
 BEURTENISSEN VAN DEN DAG, eerste stuk. Prijs
 90 Cents.

PRIJZEN DER GRANEN.

'sHERTOGENBOSCH, 25 NOVEMBER.

Rogge,	} het nederlandsch mud,	f 7-50	à 7-25.
Bockweit,		" 7-25	à 6-00.
Haver,		" 2-66	à 2-53.
Garst,		" 0-00	à 0-00.
Het nederlandsch pond holer.		" 0-74	à 0-86.
De drie nederlandsche ponden roggebrood 33 cents.			

PRIJZEN DER VOLGENDE EFFECTEN.

AMSTERDAM, 23 NOVEMBER.

NEDERLANDEN.				Gebt.
Werkelijke Schuld.	à 2 1/2 pCt.	39 3/4 - 40 1/4		40 3/16
Uitgestelde dito		7 1/2 - 12 1/16		5 7/16
Kansbiljetten.	f	16 - 1/4		16 1/4
Stellen van uitgeloten dito.				
Amortisatie-Syndikaat	4 1/2 pCt.	67 1/2 - 68 1/4		67 7/8
Domein Losrenten	2 1/2 "			
Handel-Maatschappij.	4 1/2 "	71 3/4 - 72 1/2		72
FRANKRIJK.				
Inschrijving op het Grootboek.	3	63 - 3/4		63 1/8
Certifikaten van dito.				
RUSLAND.				
Bij Hops en Co.	5	90 1/4 - 91 1/4		91
Negotiatie 1828.		92 - 3/4		92 1/4
Inschrijving op het Grootboek.	6	58 - 1/2		
Certifikaten van dito.		58 1/4 - 59		58 1/2
Cert. dito Hamburg Admin.	5	88 1/4 - 89 1/4		89
Dito te Londen genegocieerd.		87 3/4 - 88 1/4		88
PRUISSEN.				
In Londen genegocieerd.				
Idem 2de Ligting				
SPANJE.				
Renten perpetuel				
Neg. bij Hops en Co.		47 1/4 - 48 1/4		48 1/4
Te Parijs en Londen gedomd.		12 1/4 - 13 1/4		12 7/8
Coupons	f	6 3/4 - 7 1/4		7
POLEN.				
Loten	f			
WENEN.				
Bank.	5 pCt.			
Dito.	4	74 1/4 - 75 1/4		75
Certifikaten.	2 1/2			
Metaliek.	5	87 1/2 - 88 3/4		87 5/8
Dito.	2 1/2			
Dito te Londen genegocieerd.	5			
Bank-Aktien	3	1240 - 1260		
Aandelen f 100 bij Rotschild.				
Dito " 250 dito	4			
NAPELS.				
Cert. bij Lamaison en Bower.	5			
Dito Napelsche Adm.	4	61 1/4 - 61		60 7/8
Dito te Londen genegocieerd.	5	69 1/4 - 70 1/4		70
DENEMARKE.				
Negotiatie in Londen.	3	59 3/4 - 60 1/4		60
ENGELAND.				
Geconsolideerde.		81 1/4 - 82 1/4		82